

Különfélék.

Hagen Ottó porosz királyi országos főerdőmester f. évi szeptemberhó 10-én meghalt. Hagen 1817-ben született Ilsenburg városban a Harcz-hegységben. Erdőmester lett 1850-ben, főerdőmester 1854-ben; 1861-ben országos erdőmester és 1863-ban országos főerdőmester. Nagybecsű munkája: „Die forstlichen Verhältnisse Preussens“ 1873-ban jelent meg. Az excellenciás czimmel járó titkos tanácsosi méltóságot 1877-ben nyerte. A porosz erdőtisztek kedvelt főnöke volt, s halála nagy veszteség a porosz erdőszetre.

Páris évi szükséglete tüzelőanyagban. Az „Annuaire des eaux et forets pour 1880“ szerint Páris fogyasztása volt:

	méter	hektoliter	kilogram
1855-ben	838.869	3,553.476	faszén, 452,900.981 kősz.,
1860	„ 824.603	„ 4,327.117	„ 520,314.615
1865	„ 860.152	„ 4,814.880	„ 748,712.354
1870	„ 591.313	„ 2,834.341	„ 472,586.641
1871	„ 819.345	„ 4,037.785	„ 517,301.070
1875	„ 720.653	„ 4,826.484	„ 754,158.055
1879	„ 840.013	„ 5,122.640	„ 943,503.889

Rosz hir Máramarosból. A német-mokrai m. k. erdőgondnokság monkránkai völgyében f. év októberhó 21-én körülbelől 300 holdnyi területen mintegy 40.000 luczfenyőtörzset döntött ki a szélvész. E területnek több mint egy harmada egészen kopaszra van seperve. Hallomás szerint más kerületekben is okozott a szélvész nagy károkat. A szomorú eseményre vonatkozó részletek leírása a jövő füzetben fog közzötetni.

Halálozás. Makonyi Samu, urad. erdőmester és az Országos Erdészeti-Egyesület rendes tagja meghalt. A boldogultban szakunk egy buzgó munkását veszttette. Béke poraira!

Erdészeti rendeletek tára.

Utasítás az erdőtisztek és erdőőrök hatósági felesketése tárgyában.

30686. Az erdők felügyeletével megbízott erdőtisztek és erdőőrök által letcendő hatósági esküőről az erdőtörvény 39. §-a értelmében rovatos bizonyítvány állítandó ki, melyben világosan kiteendő, hogy az eskütételre bocsátott erdőtiszt az erdőtörvény 36. §-ának *a)* és *b)* pontja alatt, az erdőőr pedig ezen törvény 37. §-ának *a)* *b)* és *c)* pontja alatt felsorolt azon kellékek közül, melyektől az erdőtörvény 17. §-ban megnevezett birtokosok erdeiben valamely egyénnek erdőtiszti, illetőleg erdőőri minőségben való alkalmazhatása feltételezve van, melyeknek felel meg.

Ezen kellékek az idézett szakaszok szerint a következők:

1. erdőtisztekre nézve: hogy az alkalmazandó, illetőleg tetteges alkalmazásban megtartandó egyén

a) feddhetlen életű legyen,

b) valamely erdőakadémia teljes bevégzéséről és az erdészeti államvizsga belföldön történt letételéről hiteles bizonyítvánnyal birjon, vagy ha ily bizonyítványokkal nem rendelkeznék, hitelesen igazolni tudja, hogy jelen állásában elfoglalt erdészeti szolgálatát a mostani birtokosnál még 1880. évi július 1-je, vagyis az erdőtörvény életbe lépte előtt megkezdte;

2. erdőőrökre nézve: hogy az alkalmazandó erdőőr

a) feddhetlen életű és

b) életének 24-ik évét meghaladott egyén legyen, továbbá, hogy

c) az erdőőri szakvizsga letételét hiteles bizonyítvánnyal igazolja.

Ezen minősítés, mint előbb említve volt, csak a 17. §-ban megnevezett birtokosok erdőtisztjeire és erdőőreire kötelező, sőt a 2. *c)* alatt említett szakvizsga letétele ezektől is csak az erdőtörvény kihirdetése után következő első 10 év letelte után követelendő meg, míg a magán birtokosok tisztjei és őreire nézve elégséges, ha az 1. *a)* alatt, illetőleg a 2. *a)* és *b)* alatt kitüntetett kellékekkel birnak. Mindamellett, miután a törvény 39. §-a úgy rendel, a felsorolt kellékek számára minden eskübizonyítványban külön rovat nyitandó, vagyis a magán birtokosok erdőtisztjei és erdőőrei számára is ugyanazon bizonyítvány készitendő, mint a 17. §-ban felsorolt birtokosok erdőtisztjei és erdőőrei számára.

Ennélfogva úgy az erdőtisztek, mint az erdőőrök részére csak egy-egy féle nyomtatvány készitett el s küldetik meg most az első szükségletreilletőlegpéldányban idecsatolva a bizottságnak; nevezetesen az „A) minta“ jelzésű, mely erdőtisztek számára készült és a közigazgatási bizottságok által töltendő ki, és a

„B) minta“ jelzésű, mely erdőőröknek, megyékben a szolgabírók, rendezett tanácsu városokban a mezei rendőr-kapitányok és a fővárosban a főkapitány által szolgáltató ki.

Ha az ezuttal megküldött nyomtatvány-mennyiség esetleg nem volna elégséges, tegyen a bizottság jelentést s egyuttal jelölje meg azon mennyiséget is, mely előre láthatólag szükséges lesz.

Arra nézve, hogy az eskütételre jelentkezők közül kik tekintes-
senek tiszti rangban állóknak, azaz erdőtiszteknek, és kik altszti
rangban levőknek, azaz erdőőröknek, a következők szolgáljanak
utmutatásul.

Erdőtisztnak, tekintet nélkül arra, hogy minő természetű erdőbirtok-
ban alkalmaztatik, általában véve csak olyan tényleges erdészeti szol-
gálatban álló egyén tekinthető, a ki a mellett, hogy a birtokos vagy
felettes hivatal által tiszti rangban állónak jelentetik be, egyuttal azt
is igazolni képes, hogy az erdőgazdaság szellemi munkálkodást és
szakértelmet feltételező valamelyik kezelési vagy üzemi ágának veze-
tésével vagy önálló intézésével van megbizva.

Az erdőtörvény 17. §-ában megnevezett birtokosok erdőtisztjei-
nek azonban ezen általános követelményen kívül még külön igazolni
kell vagy azt, hogy jelenlegi szolgálatukat ez idő szerinti minőségük-
ben még az erdőtörvény életbe lépte előtt kezdték meg, vagy pedig
azt, hogy az erdőtörvény 36. §-ában megszabott minősítéssel teljes
mértékben bírnak, azaz valamely erdőakadémiát teljesen elvégeztek
és erdészeti államvizsgát is tettek.

Ezen utóbbi követelményre nézve azonban kivétel teendő azon
erdőgyakornokoknál, kik az erdőakadémia teljes bevégzését igazoló bizo-
nyítvány előmutatása mellett kimutatni képesek, hogy az államvizsgát
eddig csupán azért nem tették le, mert arra engedélyt az erdészeti
államvizsgákra vonatkozólag fennálló szabályok értelmében kellő számu
gyakorlati évek hiányában, még nem nyerhettek, vagy, hogy ezen
vizsga letételében betegség avagy el nem odázható szolgálati köteles-
ségek teljesítése miatt akadályozva voltak.

Minden más eskütételre jelentkező egyén, ki az itt felsorolt
kellékek közül a szükségeseket igazolni nem tudja, viseljen szolgálatában
bárminő tiszti nevet, erdőőrnek tekintendő, s mint ilyen eskütétel
végett az illetékes szolgabíróhoz (mezei rendőrkapitányhoz) utasítandó.

A kellő minősítéssel bíró erdőtisztisztek felesketé-e az erdőtör-
vény 38. §-ában megadott minta szerint, az eskübizonyítványok kitöl-
tése pedig a következő utasítások szemmel tartásával foganatosí-
tandók.

A bizonyítvány első rovatában az eskü letételének ideje jegyzendő
fel, még pedig félreértések kikerülése végett a hónap szóval, az év
és nap ellenben szokott módon számmal.

A második rovatba felesketendőnek neve, azután tiszti rangja

(pl. erdőgyakornok, erdészjelölt, erdész, erdőszámvivő, faraktártiszt, erdészeti számtiszt, számvizsgáló, számtanácsos, főerdész, erdőfoglal-mazó, erdőtítkárr, erdőrendező, erdőmester, erdőtanácsos, főerdőmester, főerdőtanácsos stb.), végül pedig lakása iratik be.

A „minősítvény“ czimű 3-ik főrovat 1-ső alrovatába, mely „er-kölcsiség“ feliratot visel, röviden ezen szó irandó: „feddhetlen“, önként értetvén, hogy a ki a politikai hatóság által ezen erkölcsi minősítésre érdemetlenül itéltetett, esküire sem bocsátható.

A 2-ik alrovatba a szerint, a mint az illető erdőtiszt valamely akadémia teljes elvégzésről szóló bizonyítványt képes előmutatni vagy pedig ilyenrel nem rendelkezik, ezen szavak jegyeztetnek be: „van“ vagy „nincs“, első esetben beiratván egyszersmind azon erdészeti tan-
intézet neve is, mely a bemutatott bizonyítványt kiállította.

Ugyanily módon töltendő ki a „minősítvény“ főrovat 3-ik alro-
vata is azon különbséggel, hogy itt az államvizsga-bizonyítvány tel-
jes keltezése, tehát nemcsak a hely, hol az kiállított, de egyttal az
év is, midőn a vizsga letétetett, feljegyzendő. — Ezen utóbbi adat
feljegyzése azért szükséges, mert annak megítélésére, vajjon valamely
államvizsga-bizonyítvány megfelel-e az erdőtörvény azon követelmé-
nyének, mely a 36. §. ezen szavaiban: „erdőtiszt a 17. §. megneve-
zett erdőbirtokosok erdeiben csak olyan egyén lehet, a ki
az erdészeti államvizsgát belföldön tette le“ — megszabva van, sok
esetben az államvizsga — letétel idejének ismerete is szükséges,
amennyiben a törvény ezen megszorításának alkalmazásánál különbség
teendő az 1867. előtti, és az ezen év utáni időből származó bizonyít-
ványokra nézve.

Mig ugyanis az alkotmányos kormányzat életbe lépte utáni
időből származó erdészeti államvizsga bizonyítványok közül kivétel
nélkül csak a Magyarországon kiállítottak vehetők belföldön kelteknek
s tehát érvényeseknek, addig az 1867. előtti időből származottak
közül nemcsak a szoros értelemben vett belföldi bizonyítványok, de
tekintettel arra, hogy ezen időszakban az erdészeti államvizsgák az
egész monarchiában mindenütt ugyanazon szabályok és elvek szerint
tartattak meg, s hogy a vizsgázóktól ezen időben Magyarországon is
csak az a képesség és szakismeret követeltetett meg, mint a monar-
chia más részeiben, különösen pedig, hogy azon körülmény által indit-
tatva, mert az ország erdészeti főhatóságának székhelye akkor Bécs
volt, a magyar szakemberek közül is sokan Bécsben szereztek meg
oklevelüket, az osztrák örökös tartományokban kelt erdészeti állam-
vizsga-bizonyítványok is érvényeseknek tekintendők.

A „minősítvény“ rovat 4-ik alrovatában végül hiteles okmányok
alapján azon év száma irandó be, melyben az esküttevő erdőtiszt
mostani szolgálatát jelenlegi erdőtisztí minőségben az erdőtisztí minő-
ségében az ez idő szerinti birtokosnál megkezdte. Azon erdőtisztek-

nél, kiknél ezen idő az 1880-dik évre esik, egyuttal a hónap is kiteendő.

A 4-ik főrovatba a birtokos teljes czime, az 5-ikbe pedig az esküt tevő tiszt kezelésére bizott erdőtest körülírása, a község, határ- és erdőrész szabatos megjelölésével jegyzendő be. Olyan erdőtisztelnél, kikre nem valamely erdőtest közvetlen kezelése, hanem pl. egész birtokok, uradalmak központi igazgatásának intézése (erdőmesterek, erdőrendezők, főerdészek stb) vagy az üzemi és kezelési tenndők egyes külön álló részeinek teljesítése (számvivő, raktártiszt, számtiszt stb.) van bízva, az egész uradalomnak vagy az uradalom azon részének megnevezése veendő fel, melyre az illetőnek működése kihat.

Az erdőtest vagy birtok megjelölése alkalmával egyuttal az is jelzendő, vajjon az az erdőtvény 17. §-ában felsorolt erdőbirtokok közé tartozik-e, avagy magán birtokot képez.

Ha a rovatok ekként mind kitöltettek és a bejegyzett adatok a megkivántató minősítést kellőleg igazolják, a felesketés az erdőtvény 38. §-ában megadott forma szerint végrehajtandó s ennek megtörténte után a bizonyítvány, kellően aláírva, kiszolgáltatandó.

Miután azonban szükséges, hogy a közigazgatási bizottság a felesketett erdőtisztok számáról, nevérol és minősítéséről pontos nyilvántartást vezessen, a bizonyítványba beirt adatok egyidejűleg az ugynevezett „eskületéti jegyzőkönyv“-be is bevezetendők.

Ezen jegyzőkönyv nagyobb alaku papirból ugyanazon minta szerint készitendő, mint az eskübizonyítvány, azon különbséggel azonban, hogy a bizonyítványban foglalt rovatokon kívül elül egy „jegyzőkönyvi szám“ nevű, hátul pedig egy kellő bőségű, „megjegyzés“ czimet viselő rovat is felveendő és valamennyi rovat a papírlap egész hosszára kiterjesztendő.

A felesketési esetek az eskületéti jegyzőkönyvbe külön tétel-szám alatt a jelentkezés sörrendjében vezetettnek be, s az itt nyert tételszámok egyuttal a kiadandó eskübizonyítványra is rávezettnek.

Az ekként kiállított eskübizonyítványok csak addig érvényesek, míg a tulajdonos erdőtiszt a bizonyítványban megnevezett erdőbirtoknál, az abban megjelölt állomáson és tiszti rangban marad.

Mihelyt e tekintetben változások állanak be, a bizonyítvány érvényessége is megszűnik s a tulajdonos kötelezve lesz azt a birtokosnak, az erdőbirtokos pedig legfeljebb 15 nap alatt a közigazgatási bizottságnak átszolgáltatni.

A közigazgatási bizottság az átvett eskübizonyítványt azon esetben, ha az erdőtiszt szolgálatából végkép kilépett, megsemmisíti s ezen tényt (mint általában minden, a bizonyítványra utólagosan rávezetett megjegyzést) egyuttal az eskületéti jegyzőkönyv „megjegyzés“ rovatába is feljegyzi.

Ellenkező esetben, ha t. i. az erdőtiszt a birtokos szolgálatában

megmaradva, csak állomást cserélt vagy előlépttetett, a bemutatott bizonyítványt a közigazgatási bizottság az által, hogy a bejelentett változásokat a nyomtatvány e czélra kijelölt helyén (s egyuttal az esk. let. jegyzőkönyv „megjegyzés“ rovatában is) pontosan feljegyzi és megjegyzéseit a kelet kitételével szabályszerűen aláírja, továbbra is érvényesnek nyilatkoztatja.

Ha az áthelyezett vagy előlépttetett erdőtiszt új állomása esetleg más törvényhatóság kerületében esik, a bizonyítvány a most említett érvényességi záradékkal való ellátás végett közvetlenül az új állomásra nézve illetékes közigazgatási bizottsághoz terjesztetik elő, mely a bizonyítványban foglalt adatokat, nyilvántartás czéljából, saját „eskületéti jegyzőkönyv“-ébe is bevezetvén, megjegyzéseit ennek száma alatt vezeti rá a bizonyítványra. Ilyen esetekben azonban az illető erdőtiszt eltávozása felől a birtokos azon közigazgatási bizottságot is értesíteni tartozik, mely az eskübizonyítványt kiállította volt.

Mielőtt valamely eskübizonyítvány érvényességi záradékkal látatnék el, megvizsgálandó, vajjon a tulajdonos erdőtiszt még mindig bir-e azon erkölcsi minősítéssel, mely a bizonyítványban kitüntetve van. A 17. §-ban megnevezett birtokosok erdőtisztjeinél előlépttetés esetében ezenkívül az is megvizsgálandó, vajjon bir-e az illető azon kvalifikációval, mely az erdőtörvény 36. §. értelmében az előlépéshez szükséges, nevezetesen, hogy letette-e az illető az erdészeti államvizsgát.

Ha a bemutatott eskübizonyítványban ezen kvalifikáció igazolva nem lenne, az előléptetésnek jóváhagyása, illetőleg a bizonyítványnak érvényességi záradékkal való ellátása mindaddig megtagadandó, míg az illető tiszt az erdészeti államvizsgának letételét hiteles bizonyítvánnyal nem igazolja.

E feltétel teljesítése esetében a bizonyítványra rávezetendő megjegyzések között az erdészeti államvizsgának a bizonyítványban megjelölt helyen és időben történt letétele is igazolandó.

Ha az ilyen megjegyzések számára a bizonyítvány első oldalán megjelölt hely nem volna elégséges, a második tiszta lap is felhasználható.

Eskübizonyítványok elveszése esetében az „eskületéti jegyzőkönyv“ alapján új másolati példányok szolgáltatathatók ki; a kiszolgáltatás azonban csak az eredetinek a hasonnemű okiratokra nézve fennálló szabályok szerint eszközölt semmisnek nyilvánítása után történhet meg.

Ha valamely közigazgatási bizottság az esetleg jelentkezett erdőtiszteket már feleskette volna, az átvett eskü érvényesnek tekintendő, a kiszolgáltatott bizonyítványok azonban bekérendők és ezen rendelet értelmében ujakkal cserélendők ki, s egyidejűleg az eskületéti jegyzőkönyvek is a fennebb adott utasítások szerint szerkesztendők.

A fennebbiekben részletezett eljárás követendő megyékben a szolgabírák, rendezett tanácsú városokban a mezei rendőrkapitányok, és a fővárosban a főkapitány által is az erdőőrök felesketésénél, azon különbséggel, hogy az erdőőröktől minősítés gyanánt az erdőtvény 37. §-ának *a)* és *b)* pontja alatt felsorolt kellékek igazolása követendő meg. (1889. júniushó 14-étől kezdve a 17. §-ban megnevezett erdőbirtokosok őreinél a *c)* pont alatt felsorolt kellék igazolása is szükséges lesz.) Ezen különbség tekintetbe vétele mellett az eskübizonyítványok kitöltése, az eskületételi jegyzőkönyv szerkesztése és vezetése, a szolgálati változások utólagos feljegyzése és az eskübizonyítványnak továbbra is érvényesnek nyilvánítása, másolati példányok kiszolgáltatása, esetleg már kiszolgáltatott bizonyítványok kieserélése stb. mind a fennebick szerint eszközözendők.

Ennélfogva az erdőőrök számára készült nyomtatványok kiosztása alkalmával az említett közegeknek utasításul ezen körrendelet másolata adható ki, egyuttal azonban az is meghagyandó, hogy az erdőőrök esküjéről vezetett eskületételi jegyzőkönyvek részleteit másolatban minden fél év eltelte után a közigazgatási bizottságnak küldjék be. Ezen jegyzőkönyvek ugyanis pontos vezetés mellett a legegyszerűbb és legmegbízhatóbb nyilvántartását képezhetik a kvalifikácziónak s így az erdőtvény 25-ik szakaszának 4-ik pontja értelmében gyakorlandó ellenőrzés foganatosításánál a közigazgatási bizottságoknak hasznos szolgálatokat tehetnek.

Kapcsolatban az elmondottakkal végül fgyelmeztetnek a közigazgatási bizottságok, hogy az itten tárgyalt hatósági eskü letételére az erdőtvény 17-ik szakaszában megnevezett birtokosok erdőtisztjei és erdőőrei a törvény által kivétel nélkül kötelezve vannak, míg a magánbirtokosoknak csak jogukban áll tisztjeiket és őreiket feleskettetni; ezen jognak gyakorlása azonban szintén igen kívánatos, miután az erdőtvény azon határozatai, melyek az erdők felügyeletével megbízott erdőtisztteket és erdőőröket, az erdők védelmének biztosabbá tétele érdekében, szolgálat közben közbiztonsági közegeknek nyilvánítják s mint ilyeneket vadászat-jegy-adómentes fegyver viselésére, továbbá bizonyító erővel bíró erdei napló vezetésére jogosítják (40. 41. §.), az erdei kihágások vagy kihágást elkövetők nyomozásában foganatosított cselekményeikre pedig hatály és hitelesség tekintetében a törvényeknek és szabályoknak a rendőri közegekre vonatkozó intézkedéseit rendelik alkalmazni, — csak olyan erdőtisztekre és erdőőrökre vonatkoznak, kik hatóságilag feleskettettek.

Kelt Budapesten, 1880. évi októberhó 8-án.

B. Kemény s. k.

(Melléklet a 30.686. számú körrendelethez.)

Eskületéti jegyzőkönyv száma

A) minta.

Bizonyítvány

az 1879. évi XXXI. törvényczikk 38. §-a értelmében letett erdőtiszi esküről.

Az eskü letételének ideje	Az esküt letevő erdőtiszt					Az erdőbir- tokos neve, kinék szol- gálatában áll	Az erdőbir- tok megne- vezése, mely kezelésére van bizva
	neve, tishti rangja és lakása	minősítvénye			szolgálat- ba lépés ideje		
		a)	b)				
	erkölcsi- ség	akadémiai bizonyítv.	evd. állam- vizsga bi- zonyítv.				

Kiadatott 188..... évi hó-n.

Az illetékes közigazgatási bizottság
későbbi megjegyzései a szolgálatban törté-
ntént változásokról (állomás-csere, előlép-
tetés stb.)..... közigazgatási bizottság
általM e g j e g y z é s. Ezen eskü-bizonyítvány alapján fennebb megnevezett erdőtiszt
szolgálatában közbiztonsági közegnek tekintendő, s mint ilyen löfegyvert is viselhet.

Ezen fegyver vadászat-jegy-adómentes. (1879. évi XXXI. t.-czikk 40. §.)

(Melléklet a 30.686. számú körrendelethez.)

Eskületéti jegyzőkönyv száma

B) minta.

Bizonyítvány

az 1879. évi XXXI. törvényczikk 38. §-a értelmében letett erdőőri esküről.

Az eskü letételének ideje	Az esküt tevő erdőőr				Az erdő- birtokos n e v e, kinél szolgál	Az erdőrészt megjelölése, mely őrzé- sére van bizva
	neve, altiszti rangja és lakása	minősítvénye				
		a)	b)	c)		
	erkölcs	életkor	erdőőri szak- vizsga bizo- nyítvány			

Kiadatott 188..... évi hó-n.

Az illetékes közigazgatási hatóság
megjegyzései a szolgálatban törté-
ntént változásokról (állomás-csere, előléptetés stb.)M e g j e g y z é s. Ezen eskü-bizonyítvány alapján fennebb megnevezett erdőőr
szolgálatában közbiztonsági közegnek tekintendő, s mint ilyen löfegyvert is viselhet.

Ezen fegyver vadászat-jegy-adómentes. (1879. évi XXXI. t.-czikk 40. §.)